

Bilag 8.

HANDELSMINISTERIET.

København, den 25. Oktober 1923.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 8. d. M. har Indenrigsministeriet anmodet Handelsministeriet om at ville fremsætte de Udtalelser med Hensyn til det af velbemeldte Ministerium udarbejdede Udkast til en ny Ulykkesforsikringslov, som Udkastet maatte give Anledning til.

I Besvarelse af denne Anmodning skal man ikke undlade at bringe i Erin- dring de i Handelsministeriets Skrivelser af 13. Juli og 23. December f. A. med Hensyn til et specielt Punkt i Ulykkesforsikringsloven (§ 74) fremførte Betragtninger, der efter Handelsministeriets Opfattelse har fuld Gyldighed den Dag i Dag, eller rettere endog endnu større Vægt nu end den Gang de først blev fremført.

I sin Skrivelse af 13. Juli f. A. fremhævede Handelsministeriet — efter at have peget paa de vanskelige Vilkaar, hvorunder Sejlskibserhvervet arbejdede, og paa det heraf flydende uheldige Forhold, at det for de vordende Dæksbefalings- mænd hyppigt var ugørligt at faa den Sejlskibssejls, der udgør en lovbestemt almindelig Betingelse for Adgangen til de nautiske Eksaminer — at Sejlskibs- erhvervets Betydning rakte væsentligt udover Erhvervets umiddelbare Indsats i Omsætningen, og at man derfor maatte tillægge det den største Vægt, om der ved dertil sigtende Lempelser i de paa Sejlskibsfarten hvilende Byrder maatte kunne holdes Udvej aaben for at opretholde Erhvervet saavidt gørligt i dets hidtidige Omfang. Man henstillede i denne Henseende til Overvejelse, at Tilskudsbestemmel- serne i Ulykkesforsikringslovens § 74 eventuelt søgtes ført tilbage til den Affattelse som de havde i det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1914—15 forelagte Lov- forslag, jfr. Motiverne til samme, Side 34.

I sin Skrivelse af 23. December f. A. mente Handelsministeriet, idet man maatte erkende, at det vilde overstige Sejlskibserhvervets Kræfter fuldt ud at er- lægge de Sejlskibsfarten ifølge Ulykkesforsikringsloven for Aarene 1921 og 1922 paalagte Ulykkesforsikringspræmier, at burde tilraade, at der — om muligt — søgtes tillagt de ændrede Tilskudsregler, som man tidligere havde anbefalet, tilbagevir- kende Kraft for de nævnte to Aar.

Af den som Bilag til Udkastet til en ny Ulykkesforsikringslov aftrykte Ind- stilling fra Arbejderforsikrings-Raadet fremgaar det, at Raadet paa Grundlag af de fra Dansk Sejlskibsrederiforening, Fællesrepræsentationen for dansk Skibsart, Dansk Fiskeriforening og Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund til Indenrigs- ministeriet indsendte Oplysninger har ment, at maatte foreslaa Tilskudsbestemmel- serne i Ulykkesforsikringslovens § 74 ført tilbage til den forud for Loven af 6. Juli 1916 gældende Ordning, hvorefter Statstilskud ydedes til hele Sejlskibserhvervet, uanset de enkelte Rederes Indtægt.

I Overensstemmelse med sine tidligere Udtalelser i Sagen maa Handels- ministeriet indtrængende anbefale denne Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling, som det af Lovudkastet og Bemærkningerne til dette fremgaar, at Indenrigsmini- steriet af Hensyn til den dermed forbundne Udgift ikke har ment at kunne tiltræde, til fornyet velvillig Overvejelse, idet man i denne Forbindelse — i Tilknytning til de af af de ovenfor nævnte Sammenslutninger afgivne Redegørelser for Sejlskibs- erhvervets bristende Evne til at bære de dette ved Ulykkesforsikringsloven af 1916 paalagte forøgede Byrder — skal henlede Opmærksomheden paa den i den sidste Tid for Sejlskibsflaaden stedfundne truende Udvikling, der bl. a. giver sig Udtryk i,